

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świątach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 3. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

DZIENNIK WARSZAWSKI w następnym IV kwartale, będzie wychodził w takim samym jak poprzednio formacie i według takiego samego programu, i będzie umieszczał na 24 godzin przed wszystkimi innemi pismami postanowienia i rozporządzenia władz. W dziale politycznym będziemy usiłowali o ile można najwcześniej podawać treściwie, wszelkie ważniejsze wiadomości. W dziale beletrystycznym po skończeniu druku szkicu *Dwa obrazki*, rozpoczniemy zaraz nowy szkic, pod tytułem *Jedynaczek* i następnie będziemy zamieszczali krótkie powiastki, uznając je za najwłaściwsze dla pisma periodycznego. Nieustając w zadaniu jakieśmy sobie założyli, a mianowicie stopniowego i ciągłego rozwijania i doskonalenia naszego pisma za pomocą wprowadzania nowych działów, wprowadziliśmy świeżo rubryki jako to: Przegląd pism periodycznych, Przegląd bibliograficzny i Przegląd sztuk pięknych, które będą i nadal z równą starannością redagowane, dając treściwy obraz wszystkiego co się dzieje na polu piśmiennictwa i sztuk pięknych. Z działu ekonomicznego, w którym już poruszyliśmy kilka ważnych kwestij, przysposobione już mamy do druku rozprawę: o towarzystwie kredytowo-hypotecznem miejskiem w Warszawie i o stowarzyszeniach spożywczych (*consumvereine*). Nie zaniedbamy też otwierać nowych rubryk w miarę ukazania się ich potrzeby, nie zaniedbując dawnych.

Warunki prenumeraty są takie same jak dawniej, a mianowicie:
W Warszawie, z roznoszeniem: rocznie rs. 8 kop. 60; — półrocznie rs. 4 kop. 30; — kwartalnie rs. 2 kop. 15; — miesięcznie kop. 72.

Na wszystkich stacjach pocztowych w Królestwie a w Cesarstwie w pocztamtach petersburskim i moskiewskim, oraz w urzędach pocztowych w Odesie, Wilnie i Grodnie z przesyłką: rocznie rs. 9 kop. 20; — półrocznie rs. 4 kop. 60; — kwartalnie rs. 2 kop. 30; — miesięcznie kop. 80.

Pragnący odbierać **DZIENNIK** pocztą w kopertach, dopłacają oprócz tego: rocznie kop. 80, półrocznie 40, kwartalnie kop. 20, miesięcznie kop. 7.

Prenumerata w Warszawie przyjmuje się w głównym kantorze Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich, przy ulicy Miodowej Nro 487, również jak i w innych upoważnionych do tego miejscach.

Pragnący prenumerować **DZIENNIK**, mogą nadsyłać pieniądze wprost do Dyrekcji, z wyraźnem wymienieniem nazwiska osoby i miejsca, oraz stacji pocztowej, przez którą odbierana jest korespondencja i gazety.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY. — Order. — Zniesienie stanu wojennego. — Gubernator suwalski. — Rozkaz warsz. ober-policmajstra.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przyjazd Najjaśniejszego Pana. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Przyjazd orszaku J. C. M. — Zwiedzenie zakładów naukowych. — Cassino i Eldorado. — Wypadki. — Kursa monet. — Ofiary. — Stan powietrza. — Drogi żel. ruskie. — Panna Gonczarow. — Wypadki w Hiszpanji. — Austria i ziemie słowiańskie. Sprawy galicyjskie; ministerstwo. — Prusy i Niemcy. Kwestja szlżeńska. — Francja. Zgon hrabiego Walewskiego. — Niderlandy. Budżet. — Anglja. P. Gladstone. — Korespondencja z Paryża. — Kuchnia pochodna.

FEJLETON. — Szkice psychologiczne. — Dwa obrazki (c. d.)
PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Skład i abonament nut, Zweigbauma, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,
dnia 18 (30) Września.

Order. — Najjaśniejszy Pan, w d. 30 sierpnia, udzielił raczył byłemu audytorowi pułku grodzieńskiego buzarów gwardji, obecnie ober-audytorowi zarządu 1-ej brygady saperów, radcy honorowemu *Nikitynowi*, w nagrodę gorliwej służby, order sw. Stanisława 2-ej klasy. (*Rozk. do wojsk chr. warsz.*)

Zniesienie stanu wojennego. — Generał-gubernator wileński, kowieński, grodzieński i miński, główny naczelnik gubernij mohylewskiej i witebskiej, uznawszy możliwość podług obecnego stanu niektórych powiatów powierzonego sobie kraju, znieść w tych powiatach stan wojenny, w d. 8 b. września zarządził zniesienie takowego stanu w gubernji mińskiej, w powiatach: mińskim, z wyjątkiem miasta Mińska, borysowskim, iłumeńskim i miastach Słucku i Nowogrodu; w gubernji mohylewskiej w powiatach: mohylewskim, z wyjątkiem miasta Mohylewa, rogaczewskim i siennickim. (*Rus. Inw.*)

Gubernator Suwalski. Przez Najwyższy Manifest z 26 czerwca (8 lipca) 1868 r., rozkazano o być w gubernjach Królestwa Polskiego pobór rekrutów, który ma być rozpoczęty 30 września (12 października) i ukończony 12 (14) listopada r. b. Na zasadzie zatwier-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

SZKICE PSYCHOLOGICZNE

DWA OBRAZKI.

(Ciąg dalszy. *)

Pierwsza godzina po północy, wybiła już dawno na staroświeckim, kunsztownie wyrobionym zegarze, w mieszkaniu barona. Roman siedział wciąż przy oknie z oknem wytyżonem w ciemność, szukał czegoś niecierpliwie, a uchem łowił wśród ciszy oddalony gwar miejski. Myśli młodego człowieka, jego życie całe skupiły się w te dwa zmysły.

Nagle, wśród ciszy dał się słyszeć turkot powozu, zbliżający się coraz bardziej. Roman z bijącym sercem przycisnął twarz do szyby — wreszcie, pomimo dotkliwego zimna, otworzył lufcik i wychylił głowę. Na zakręcie ulicy pokazał się powóz, którego latarnie migwały szybkim światłem od pośpiesznego pedu. Powóz ten zbliżał się coraz bardziej — wreszcie stanął przed bramą.

— To on — już wrócił — wyszeptał cicho Roman — przyciskając rękę do piersi.

Jakoż po chwili — baron wszedł do pokoju.

— I cóż? zapytał drżącym głosem młodzieniec — cóż mi przywozisz panie?

— Ocalona, mój chłopcze — ocalona — rzekł stary kawaler z uśmiechem — lecz, dodał po chwili — zwycięstwo kosztowało nas drogo. Biedne dziecko, straciło prawie zmysły i lękać się o jej zdrowie w przyszłości.

— Lecz, gdzież ona jest? gdzie Stasia? jakim sposobem potrafiłeś wyrwać jej serce z pod wpływu tych przeklętych istot — odpowiadaj pan. Czy nie widzisz że i ja także gotów jestem oszaleć z niepokoju i nadziei zarówno.

— Stasia jest w tej chwili w domu pani C., pod której opieką ją oddałem. Jutro możesz ją tam odwiedzić, a zresztą, myślę że teraz zapragnie ona wrócić do Jarów, pod straż twojej zacnej matki. Co do sposobu jakiego użyłem aby zedrzeć maski z jej nieprzyjaciół — opowiem ci to później; teraz pisz do matki aby przyjechała po Stasię — poswoją córkę — mój chłopcze. No! czegoż stoisz jak skamieniały? Powiadaj ci że wszystko skończone i od ciebie tylko zależy teraz, abym doczekał przecie ostatniej w mem życiu pociechy — widzieć was połączonych rękami i sercami zarówno.

Roman w milczeniu pochylił się w otwarte ramiona starca.

— Czy znacie te smutne dni pierwszego wiosny uśmiechu? Czy pamiętacie, jak wówczas natura cała ukazuje się w połataney odzieży, na którą ostatnie szmaty zimowego śniegu z błotem wiosennym, się złożyły. Drzewa wówczas nie mają jeszcze warkoczy z zielo-

nych liści; jakieś żółtawe pączki rozpękają na gałęziach i dziwnie harmonizują z gromadą na wpół przegniłych liści jesiennych, które z pod śniegu roztopionego słońcem, wyrzwały smutnie, jak oblicze umarłego z pod otwartego wieka trumny.

Było to w ostatnich dniach marca, blade promienie słońca rozszarpały wiatr nasycony wilgocią i zimnem. Ptaki kryły się po chrustach leżących do koła zepsutych płotów, a w roli jeszcze mokrej, pracowity oracz kierował pług ręką drżącą od zimna.

Miało się już pod wieczór — gromady wron ulatywały kracząc nad świeżo poraną rolę i nad gołemi jeszcze wierzchołkami drzew, opasujących szpalerem ogród Jarskiego dworu.

Po upływie sześciu miesięcy, dwór ten w niczem się nie odmienił, tylko posmutniał wilgocią ścian, dachem czerniałym od spływającego śniegu i tą nieobecnością zieleni i kwiatów, wśród których stał jak dobry, uśmiechnięty starzec, wśród rumianych wnucząt gromadki.

Pod dachem tego dworku znajdujesz tych samych ludzi, lecz i oni zmienili wesołe oblicza swoje.

W obszernym pokoju, przy ogniu płonącym na kominu, w temże samem starem krześle siedziała pani Zulejska. Tylko zamiast pończochy i drutów, trzymała w ręku książkę nabożną, na którą patrzyła przez okulary, po za któremi jej oczy świeciły wilgocią łez. W głębi pokoju, na wielkim, safjanowym szezlongu, siedziała Stasia oparta głową o poduszki i okryta po wierzchu wielkim i ciepłym szalem.

*) Patrz Nr. 172, 173, 174, 177, 178, 180, 181, 183, 190, 192 i 204.

dzonych wykazów o liczbie i wieku spisowych, mających być powołanymi do poboru tego w gubernji suwalskiej, licząc nie mniej dwóch i pół spisowych do wyboru jednego rekruta, podlegają powołaniu do losowania przy mającym się odbyć poborze spisowi następujących kategorii i wieku: 1) w powiecie augustowskim: chrześcijanie 1-ej kategorii 20 i 21 letni; żydzi wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni i 2-ej kategorii 23 i 24 letni; 2) w powiecie suwalskim: chrześcijanie 1-ej kategorii 20 i 21 letni; żydzi wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni i 2-ej kategorii 23 i 24 letni; 3) w powiecie sejneńskim: chrześcijanie 1-ej kategorii 20 i 21 letni; żydzi wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni i 2-ej kategorii 23 i 24 letni; 4) w powiecie kalwaryjskim: chrześcijanie wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni; żydzi wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni i 2-ej kategorii 23 i 24 letni; 5) w powiecie marjampolskim: chrześcijanie 1-ej kategorii 20 i 21 letni; żydzi wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni i 2-ej kategorii 23 i 24 letni; 6) w powiecie wołkowskim: chrześcijanie 1-ej kategorii 20 i 21 letni; żydzi 1-ej kategorii 20 letni; 7) w powiecie włodzisławskim: chrześcijanie wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni; żydzi 1-ej kategorii 20 letni. Do losowania wszyscy spisowi wspomnianego wieku obowiązani są stawiać się niezawodnie do tej gminy wiejskiej lub miasta gdzie są zapisani do ksiąg ludności stałej, nie później jak 30 września (12 października), chociażby znajdowali się w innych miejscach Królestwa Polskiego lub Cesarstwa. Od tego przepisu wyłączają się tylko spisowi, przybyli czasowo, nie później jak na jeden miesiąc przed losowaniem do miasta Warszawy i przebywający tam podczas poboru; podlegają oni spełnieniu obowiązku rekrutkiego nie w miejscach stałego zamieszkania, lecz w mieście Warszawie. Podając o tem do wiadomości powszechnej, dodaje, że w obec wyzpowiedzianego, na mocy punktu 12-go zatwierdzonych w d. 11 (23) maja 1866 r. przez komitet urządzający zmian i uzupełnień instrukcji rekrutkiej z 1860 r., każdy młody człowiek, będący w wieku, w którym w jego powiecie wchodził do składu gubernji suwalskiej, spisowi podlegają wezwaniu do losowania, a nieposiadający legalnego, zatwierdzonego przez władzę gubernjalną prawa do wyłączenia lub czasowego uwolnienia od wojska, powinien na zasadzie § 203 rekrutkiej instrukcji, stawiać się niezawodnie na d. 30 września (12 października) 1866 roku, do swej gminy lub miasta, choćby nie miał sobie doręczonej awizacji, dla spełnienia obowiązku rekrutkiego, pod groźbą w przeciwnym razie, jeżeli nie usprawiedliwi swego niestawienia legalnymi przyczynami, pozbawienia go wszelkich mogących mu przynależeć praw do uwolnienia i wyłączenia od wojska, jak również przywilejów wynikających z wyciągniętego za niego losu, gdyby według tego ostatniego nie wyznaczał się do wojska. Zatem każdy taki spisowy nie może usprawiedliwiać się nieznaną ciążą na nim obowiązku, i będzie oddany do służby wojskowej na rachunek poboru, a w razie niezdolności do niej, podlegnie karze oznaczonej przez prawo, za ukrywanie się przed poborem do wojska.

I któżby poznał młodą i hołą jak wiosna dziewczę, w tej wybladłej i wychudzonej postaci? Któżby odgadł, że w tych zapadłych oczach skrzyły się ognie miłości; że te usta posiniałe, spieczone gorączką, były niedawno kielichem szkarłatnej róży, z którego niebiańska słodycz ulatywała w ziemskim uśmiechu...

Stasia była już tylko cieniem swojej przeszłości. Anioł śmierci, zda się, pocałował już to czoło pomarszczone jedną boleścią jedynej myśli, która pozostała w głowie dziewczę, ciągle zakrwawiona i boląca jak rana śmiertelna.

Obok szeszląga siedział Roman. Na twarzy jego, w oczach i całym wyrazie postaci, była jedna myśl, jedna chęć, jedna nadzieja. Co chwila oczy jego strudzone beznamiętnością i poczerwieniałe, może łzami, zwracały się na wychudłe oblicze Stasi, która w milczeniu patrzyła przed siebie tym martwym wzrokiem, co nie widzi przed sobą, bo cofa swoje promienie w głąb własnego serca i tam rozpatruje popioły, pod którymi stygną umarłe nadzieje i marzenia.

Uroczyste milczenie panowało w tym przybytku dogorywającego życia, modlącej się starości i rozpaczającego męstwa.

Po chwili, pani Zalejska, zamknęła książkę i podniosłszy się z krzesła z widoczną trudnością, wyszła milcząc do sąsiedniego pokoju. Stasia i Roman zostali sami. Długie westchnienie, rozszarpane na części, jak melodia wiatrem porwana, przerwało ciszę, a zaraz po niem lekki ale przykrego dźwięku kaszel dał się słyszeć. — „Czy ci gorzej Stanisław? zapytał Roman, zbliżając się do chorej. — Stasia spojrzała mu w oczy z tym wyrazem trwogi i rozrzewnienia,

W rozkazie Ober-Policmajstra do policji wykonawczej za Nr. 261, wydanym zamieszczono: Dla utrzymania placu Saskiego w należytem stanie, przejazd przez tenże powózów, z rozkazu JW. Jenerał-Feldmarszałka, najsurowiej jest wzbronionym; obecnie zaś, jakkolwiek plac ten został otwartym, lecz prócz Najwyższych osób, Jenerał-Feldmarszałka i Świty za Nimi jadącej, nikomu przejeżdżać przez ten plac w powozach, nie wolno. Oczem wydany został stosowny rozkaz do garnizonu warszawskiego, na policję zaś wykonawczą wklada się ściśle przestrzeganie tego rozporządzenia.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 18 (30) Września.

* Wczoraj, 17 (29) września, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz, raczył przepędzić ranek w pałacu Łazienkowskim. O godzinie 5-ej, był obiad na dwanaście osób. O godzinie 8-ej, Jego Cesarska Wysokość raczył nawiedzić teatr wielki, z kądem udał się na foksal drogi żelaznej warszawskowiedeńskiej, gdzie byli zebrani ministrowie i cała świta Cesarska dla powitania Najjaśniejszego Pana.

O godzinie 11-ej wieczorem, Jego Cesarska Mość raczył przybyć z zagranicy, w towarzystwie Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza i udał się wprost do pałacu Belwederskiego. Na całej drodze Jego Cesarska Mość witany był przez niezliczone tłumy mieszkańców, objawiających Swą radość z przybycia ukochanego Monarchy, nieustającymi okrzykami „ura”. Całe miasto uroczyście było uilluminowane.

Dziś, o godzinie 11-ej z rana, Jego Cesarska Mość w towarzystwie Ich Cesarskich Wysokości, Wielkich Książąt Aleksego Aleksandrowicza i Mikołaja Mikołajewicza Starszego, raczył udać się z pałacu Belwederskiego do prawosławnej katedry św. Trójcy. Po drodze witały Najdostojniejszych Gości pełnymi zapału oznakami radości, gęste tłumy ludu, tłoczącego się po obu stronach ulic, i liczna publiczność stojąca na balkonach, gustownie przybranych w dywany, liście, kwiaty i flagi.

Przy wejściu do katedry, najprzewielebniejszy arcybiskup warszawski i nowogrodzki Joanicjusz z duchowieństwem, przyjął Jego Cesarską Mość i Ich Cesarskie Wysokości z krzyżem i wodą święconą, i powitał Najjaśniejszego Pana krótką mową w następujących słowach:

który mają tylko kobiety kochane i rozpieszczane dzieci i rzekła cicho: gorzej, mój dobry bracie.

Potem znów, nagle rozjaśniając twarz smutnym lecz pełnym słodczy uśmiechem, mówiła ująwszy dłoń Romana, w swoje wychudłe ręce: Ale się nie trwoż panie doktorze! ja będę ci zdrową, a może... i szczęśliwą jeszcze — dodała ciszej, zwieszając głowę na piersi.

Roman popatrzył chwilę, na tę młodą głowę, pochyloną jak kwiat uwiedły i dwie ciężkie, duże łzy jego, spadły na ręce Stasi.

Młoda dziewczyna podniosła nań oczy, zamyśliła się poważnie i rzekła wolnym, pełnym uroczystości głosem: A więc mój dobry bracie, już żadnej nie ma nadziei?... O! nie przerywaj mi, nie pocieszaj! Słowom twoim zaprzeczają spojrzenia, w których tak wyraźnie czytać umiem. A wreszcie, teraz gdy tak często jestem samotną, nawet śród was — gdy myśl moja i serce rozmawiają z duszą, która niekiedy tak widocznie rozpina we mnie swoje lekkie skrzydła, by mnie odlecieć na zawsze... czuję nie raz, że moje życie, już jest tylko dogorywającym, łada powiew je zgasi! Czekać mój dobry bracie, nie przerywaj mi, wiem że rozmowa mię utrudza i szkodzi... Lecz bardziej podobao zaszkodziło mi życie... O czemuż nie mogę zniszczyć przedziału tych kilku miesięcy, które mię odłączyły od was, oderwały od białych ścian tego cichego domu, w którym żyłam jak swobodna ptaszyna, z pieśnią w duszy, z najbielszym kwiatem nadziei w sercu... O mój Romanie! powróć mię znowu pod ten dach błogosławionny taką, jaką z pod niego wyszłam zalana łzami tęsknoty, której sobie wytłomaczyć nie umiałam wtedy... O mój dobry bracie!... (d. n.)

Najprawowierniejszy Monarcho!

„Jeszcze i jeszcze Wszechłitościwy Pan okazał łaskę (Ps. 30, 22) dla Ciebie, dla Monarszego Domu Twego i dla całego Twego wielkieropaństwa. Jeszcze, — po niedawnych oznakach miłosierdzia swego, okazał nowy dowód dobroci, ocalając drogie życie ukochanego przez Ciebie i przez nas Syna Twego, Prawowiernego Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza, którego, na naszą serdeczną radość oglądamy tu w postaci podobnego do aniołów świadka tej łaski Boskiej.

„Wielki Monarcho! Oby serce Twoje umocniło się w Panu, jak łaska Boska spoczęła na Tobie (Ps. 111, 3, 116, 2).

„Czymże odpłacimy Najwyższemu za wszystko co wyświadczył nam? Modlitwą naszą odpłacimy Panu (Ps. 115, 3, 5); będziemy zawsze zanosić ku niemu wdzięczne modły serc naszych, i dziś wzniesmy je w tej świątyni Jego (Ps. 141, 3), w której, roku zeszłego, i Ty Najprawowierniejszy Monarcho obdarzyłeś nas pociechą zjednoczenia Twych dziękczynnych modłów z naszemi, za niewypowiedziane dobrodziejstwa Boskie.

„Błogosławiony postępujący w imię Pana”

Po odprawieniu nabożeństwa dziękczynnego i modłów za długie życie Ich Cesarskich Mości i całego Panującego Domu, odprawione zostały modły za wieczny odpoczynek świeżo poległych przy rozbiciu się fregaty „Aleksander Newski”, utoniętych wojowników i wzniesiono modły za długie życie chrześcijańskiemu wszechrosyjskiemu wojsku. Następnie najprzewielebniejszy arcybiskup ofiarował Najdostojniejszym Gościom św. obrazy.

Po ukończeniu nabożeństwa, Najjaśniejszy Pan siadłszy do powozu z Jenerał-Feldmarszałkiem hrabią Bergiem, raczył udać się na pole mokołowskie na przegląd wszystkich wojsk zebranych pod m. Warszawą.

Ciągle brak jest dokładnych wiadomości o biegu powstania w Hiszpanji, bo za takowe nie można uważać ani urzędowych doniesień z Madrytu, ani wieści rozpuszczanych przez przyjaciół hiszpańskiego powstania. Z ogółu jednak doniesień, zdaje się wynikać, że powstanie robi postępy. Tak marszałek Serrano, książę de la Torre posunął się do Korduby z 20,000-nem wojskiem, a marszałek Novaliches znajdował się w Montoro, czekając na posiłki i nie spiesząc się zbytecznie na spotkanie powstańców. Według wiadomości z 14 (26) z Madrytu, powstanie rozciągało się w prowincjach: Kadyksu, Seville, Korduby, Grenady, Huelvy, Walencji, Alicante, Algesiraz, Vigo, Ferrolu, Corunny i Logrono. Tegoż dnia spodziewany był Prim w Barcelonie, której mieszkańcy tylko czekali na jego przybycie, aby przyłączyć się do powstania. Sądzone, że Madryt i Saragossa są gotowe pójść za ich przykładem. Według doniesień urzędowych, Prim w drodze z Kadyksu do Barcelony podpłynął pod Kartaginę i żądał aby się poddała, lecz komendant odrzucił jego żądanie i statki powstańcze tylko dawały baczność na tę twierdzę, zamierzając następnie ją bombardować; lecz najważniejszym symptomem byłoby odebranie przez powstańców wojskom królewskiemu Santander, jeżeli prawdziwa jest podana o tem wiadomość przez dziennik *Gironde*. Dzisiejszy nasz telegram donosi o przybyciu Baldrycha do portu Vinaroz w Katalonji, o zbuntowaniu się pułku hr. Girgenti i podaniu się do dymisji braci Concha oraz powołaniu mar. Cheste do San-Sebastjan dla uformowania gabinetu. Lord Stanley zawiadomił jenerała Concha o zamiarze rządu angielskiego, wysłania statków nad brzegi hiszpańskie dla udzielenia opieki poddanym angielskim; jenerał Concha pierwotnie

* Paryż, 27 (15) września. *Epoque* zapewnia, że generał Pierrad nie opuścił jeszcze Francji. *Gaulois* donosi, że wczoraj odebrało wielu ochotników francuzkich dla wzięcia udziału w powstaniu hiszpańskim. Dziennik ten powiada, że poświęcenie to nie jest potrzebne, gdyż rewolucja hiszpańska ukończy się zapewne bez walki. *Gaulois* mówiąc o legionie

włoskim utworzonym przez Menotti Garibaldeggo dla pójścia w pomoc hiszpanom oświadcza, że byłoby to godnem pożałowania, gdyż ochotnicy włoscy nie przyniesliby im żadnej pomocy, ale tylko kłopot. (Cor. B.)

* *Bordeaux*, 28 (16) września. Dziennik *Gironde* ogłasza listy z Bajonny z daty wczorajszej. Według tych listów, generał Concha cofnął zóld 27 pułkiem, które zamierzały przejść na stronę powstańców. Powstańcy zdobyli na nowo Santander. W Oviedo panuje wzburzenie. Deputowany hiszpański Moncassi, który aresztowany był przez władze francuskie w pobliżu Taluzy w chwili gdy chciał przekroczyć granicę, uciekł i znajduje się już obecnie na terytorjum hiszpańskiem. Otrzymała tu *Gaceta de Madrid* potwierdza wiadomość, że Santander znajduje się znowu w ręku generała Inestal. Według pisma urzędowego, powstanie w Bejar jest już prawie przytłumione. (Tamże).

* Z San-Sebastian donoszą *agencji Havas* pod datą 27 września wieczorem: „Prim ukazał się wczoraj z trzema fregatami przed Kartageną; gubernator tej twierdzy odrzucił żądania postawione przez Prim'a; okręta wojenne powstańcze obserwują twierdzę. Novaliches znajduje się w Montoro, gdzie połączyły się z nim posiłki złożone z czterech batalionów i z pułku hr. Girgenti. Serrano znajduje się w Kordubie. Rząd stał się panem ruchu w Logrono. Z innych prowincji nie ma nic nowego. Uspokojenie ducha w wojskach, z wyjątkiem załóg w Kadyksie, Sewilli i Maladze, jest wyborne. Rząd hiszpański zawiadomił przez telegraf swych reprezentantów zagranicą, że rząd angielski kazał oświadczyć w Madrycie, iż zamierza posłać statki wojenne na brzegi Hiszpanji, lecz że marszałek de la Concha odradził ten środek i że lord Stanley poszedł za tą radą. Lecz gdy Concha otrzymał 26-go b. m. wiadomość, iż powstańcy zamierzają bombardować Kartagenę, wówczas oświadczył on posłowi angielskiemu, że rząd hiszpański nie może podjąć się żadnej odpowiedzialności za straty, jakieby ponieśli poddani angielscy; rząd przeto angielski może przedsięwziąć w tym względzie środki, jakie uzna za stosowne”. — Wiadomość przeto, podana przez biuro Reutersa, jakoby hrabiemu Girgenti i jego wojskom odcięta została droga przez Sierra-Morena, po której miał się on połączyć z oddziałem marszałka Pavia, jest bezzasadna. Zresztą zaskługuje na uwagę ta okoliczność, że nawet podług wiadomości urzędowych, marszałek Serrano wszedł już do Korduby, podczas gdy w Madrycie utrzymywano jeszcze 27-go b. m., iż powstanie, z wyjątkiem kilku punktów nadbrzeżnych, zostało sparaliżowane. O rozmiarach, jakie przybrało powstanie, biuro Reutersa podaje następujące wiadomości z Madrytu, datowane 26 września. „Powstanie rozejmą się obecnie na prowincje Kadyks, Sewilla, Korduba, Huelva, Grenada, Walencja, Alicante, Algeiras, Vigo, Ferrol, Corunna, Logrono. Prim spodziewany jest dziś w Barcelonie, której mieszkańcy oczekują jedynie na jego przybycie, ażeby przyłączyć się do powstania. Panuje przekonanie, że Madryt i Saragossa są gotowe pójść za tym przykładem”. — Depesza rządowa z Madrytu, z 27-go września, donosi przeciwnie: „Generałowie skazani na wygnanie, udali się z wysp Kanaryjskich do Kadyksu. Serrano objął dowództwo. Lada chwila spodziewać się należy starcia pomiędzy wojskami królewskimi, zostającymi pod rozkazami margr. Novaliches, a powstańcami dowodzonymi przez marszałka Serrano. Prim przybył do Kadyksu, lecz nie doznał dobrego przyjęcia ze strony generałów należących do *union libérale*. Odplynął on z Kadyksu na parostatku, w zamiarze działania na własną rękę. Z powodu manifestu w duchu liberalnym, ogłoszonego przez Prim'a, generałowie należący do *union libérale* ogłosili inny manifest, stwierdzający sprzeczność celów, do jakich dążą oba stronnictwa. — Miasto Alcoy (w prowincji Alicante) kapitulowało wczoraj. — W Rioja i w części Nawarry ukazują się bandy powstańcze, które atoli nie były bardzo liczne i rozproszone zostały niezwłocznie przez żandarmerję i milicję wiejską, przyczem wielu powstańców dostało się do niewoli. W Kartagenie, jak również w prowincjach Katalonji, Aragonji i Walencji, panuje zupełna spokojność”. — Wiadomości podane przez urzędową *Gaceta de Madrid* z 25-go, telegram paryżki z 27-go, streszcza w następujący sposób: „Z *Gaceta de Madrid* z 25-go września okazuje się, że Novaliches nie przybył jeszcze do Korduby; nie potwierdza się również wiadomość o przyłączeniu się Walencji do powstania. — W prowincji Logrono ukazały się, podług *Gaceta de Madrid*, bandy uzbrojone, które zburzyły drogi żelazne i telegrafy. W Antequera spokojność została również naruszona. W Limpias, pod Santoną, zostało unicestwione usiłowanie podniesienia rokoszu. — *Gaceta* donosi dalej: Hrabia Cheste odbył przegląd nad wojskami w Tarragonie i udał się na-

stępnie napowrót do Barcelony. Generał Dole trzyma się w zamku San-Filippe, panującym nad Ferrole i jego arsenałem. Generał Lasausaye utrzymuje porządek w Kartagenie. — Gazety otrzymały rozkaz, ażeby podawały o powstaniu jedynie wiadomości ogłaszane przez urzędową *Gaceta de Madrid*”. (Nordd. A. Z.)

* *Correspondance italienne* pisze pod datą 23-go września: „Depesze telegraficzne, otrzymane wczoraj z Hiszpanji, donoszą, że rozruchy, które wybuchły w kilku punktach półwyspu iberyjskiego, mają niezaprzeczoną doniosłość. Słusznie atoli powiadają, że dopóki czterej marszałkowie, którzy dowodzą w tej chwili wojskami hiszpańskimi, pozostaną wiernymi rządowi madryckiemu, dopóty powstanie nie będzie mieć wielkich szans powodzenia.”

La Fr. z dnia 27 września pisze: Stronnicy powstania hiszpańskiego utrzymują ciągle, że takowe rozszerza się z jak największą szybkością. Według telegramu otrzymanego z nad granicy hiszpańskiej a pomieszczonego w *Siccle*, ruch powstańcy ogarnął z niesłychaną szybkością północną część półwyspu. Cała Navarra i pięć najznaczniejszych miast Aragonji opanowane zostały przez silny oddział powstańców pod dowództwem pułkownika Morianos. Na linji Bilbao dowodzi pułkownik Rada, stojący w Castejon w Navarze z oddziałem złożonym z tysiąca blisko osób. *Pronunciamento* w Logrono pociągnęło za sobą wybuch powstania w całej prowincji Rioja. Generał Prim wyładował wreszcie w Barcelonie i za jego przybyciem powstała cała Katalonja. Margr. zaś de Novaliches wstrzymany został w swoim pochodzie do Sewilli i Kadyksu z powodu niedostateczności sił wojskowych i musiał zażądać nowych posiłków z Madrytu. — *Gironde* w korespondencji z Madrytu z dnia 24 b. m. pisze między innemi co następuje: Arystokracja madrycka wynosi się masami za granicę; nadworce kolei żelaznej północnej wydano w przeciągu dwóch dni 2,600 biletów 1 klasy do Francji. Na tymże dworcu wywieszono dziś zawiadomienie, że na linji Santander wstrzymany został chwilowo przewóz pasażerów i towarów.

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Sprawy galicyjskie. — Ministerstwo). Zytamy w *Nordd. A. Z.*, pod datą 28-go września: Podróż cesarza austriackiego do Galicji powinna być uważana obecnie jako zupełnie zaniechana, albowiem cesarzowa wróciła do zamku Gödöllö, położonego pod Pesztem, i obok tego służba dworu cesarskiego, która znajdowała się już w Krakowie, została ztamtąd odwołana. Nie ulega przeto wątpliwości, że postawa stronnictwa polskiego we Lwowie wywołała niezadowolnienie w najwyższych sferach rządu austriackiego. Chodzi obecnie jedynie o to, czy opór, stawiany opozycji polsko-galicyskiej ze strony rządu, zostanie spotęgowany przez rozwiązanie sejmu galicyjskiego. *Die Presse* wskazuje jako na okoliczność łagodzącą dla sejmu, na to, iż tenże przystąpił w formie przepisanej ustawą do wyboru deputowanych do rady państwa, przez co dał dowód, że w swej opozycji przeciw konstytucji nie wszedł jeszcze przynajmniej na drogę faktycznego odrzucenia. Prawdopodobnie okoliczność ta wpłynie na postanowienie ministerstwa. Za to zdaje się nie ulegać wątpliwości, że hr. Gołuchowski, dotychczasowy namiestnik Galicji, nie pozostanie nadal na tem stanowisku. Zarzucają hr. Gołuchowskiemu, że zbyt długo spoglądał spokojnie na opozycję polską i że w ostatniej nawet chwili, przy rozprawach nad projektem adresu, nie wykazał z należytyą stanowczością, że żądania polaków galicyjskich są pod wszystkimi względami niedopuszczalne. Powiadają, że hr. Gołuchowski, który powołany został do Wiednia, dla zasięgnięcia od niego informacji co do położenia rzeczy, podał się sam do dymisji. — W przedmiocie mianowania hr. Taaffe zastępczo prezesem ministerstwa cislitawskiego, *Die Presse* pisze: „Pozostanie nadal hr. Taaffe na stanowisku, które książę Auersperg opuścił, zmniejsza i tak już osłabione zaufanie stronnictw konstytucji do jednoci, energii i wpływu ministerstwa, i podnosi naturalnie ducha stronnictwa feudalnego, oraz biskupów i Czechów w takim samym stosunku, w jakim osłabia środki oporu ze strony rządu. I dzieje się to w chwili, która wymaga wyłączenia wszystkich sił, ażeby częściowa porażka, której doznała nieprzyjaźnia dla konstytucji usposobiona opozycja polaków galicyjskich, lecz która nie stanowi bynajmniej zwycięstwa dla ministerstwa parlamentarnego, nie zamieniła się w stanowczą porażkę tego ostatniego.”

Prusy i Niemcy.

* (Kwestja szlezwicka). *La Patr.* pisze pod datą 27-go września: Zastąpienie w Berlinie p. Quaade przez zwykłego sprawującego interesa i odwołanie tego dyplomaty do Kopenhagi, daje do mnie-

mania, że układy w przedmiocie odstąpienia Danji okregów północnych Szlezwigu, które to układy p. Quaade prowadził w imieniu swego rządu, zostały, przynajmniej na teraz, zawieszone.

Francja.

* (Zgon hr. Walewskiego). Przez zgon hr. Walewskiego, który zmarł nagle 27-go września wieczorem w Strazburgu na skutek ataku apopleksji, rząd francuski utracił wiernego sługę, cesarz zaś Napoleon stronnika, który był do niego zbliżony. Hr. Walewski, urodzony 4 maja 1810 roku w Walewicach, zyskawszy sobie wprerw imię jako publicysta i autor dramatyczny, rozpoczął w r. 1840 zawód dyplomaty. P. Thiers powierzył mu był misję do Egiptu. Za ministerstwa Guizot'a, powierzano mu były rozmaite inne misje. Gdy w r. 1848 wybuchła rewolucja, był on urzędnikiem przy poselstwie w Buenos-Ayres. Po wyborze teraźniejszego cesarza na prezydenta republiki francuskiej, stosunki jego z tym ostatnim przyczyniły się do szybkiego awansu. W r. 1849 został on mianowany pełnomocnikiem i posłem nadzwyczajnym we Florencji, żądz przeszedł następnie do Neapolu. W r. 1854 był on posłem przy dworze angielskim. Dnia 7 maja 1855, mianowany on został, w miejsce p. Drouyn de Lhuys'a, ministrem spraw zagranicznych, i w tym charakterze przydywował na kongresie paryżkim, który zgromadził się 30 kwietnia 1856 roku. Do senatu hr. Walewski wszedł 26 kwietnia 1855 roku. W styczniu 1860 roku, będąc zastąpiony w ministerstwie spraw zagranicznych przez p. Thouvenel'a, hr. Walewski został mianowany 24 listopada tegoż roku, w miejsce p. Fould'a, ministrem stanu, i w tym charakterze podpisał dekret, z mocy którego ciało prawodawcze zostało zreorganizowane w duchu liberalnym. Hr. Walewski był członkiem tajnej rady stanu i został ozdobiony 3 marca 1856 roku orderem Legji honorowej wielkiego krzyża. Przez pewien czas hr. Walewski był prezesem ciała prawodawczego, na którym to stanowisku zastąpił go p. Schneider, teraźniejszy prezes tegoż ciała. (Nordd. A. Z.)

Niderlandy.

* (Budżet). *Haga*, 26 września. Na posiedzeniu izby deputowanych przedstawiony został budżet na rok 1869. Wydatki wynoszą 96,727,000 fl. (2,288,000 fl. mniej niż w roku 1863); dochód 96,836,600 fl. Minister skarbu dowodził w mowie swojej, że stan finansowy nie jest tak pomyślny jak dawniej z powodu różnych okoliczności, a głównie z powodu powiększenia wydatków na obronę kraju od roku 1866. Wydatki te nie dadzą się zmniejszyć od razu; za kilka lat może staną się one wydatkami nadzwyczajnymi. Obecnie rząd mógł tylko zmniejszyć niektóre wydatki, tak, że w r. 1869 nie będzie potrzebował pokrywać ich nadzwyczajnymi funduszami. (Cor. Hav. Bul.)

Anglja.

* (P. Gladstone) wyzdrowiał całkiem z swojej choroby. Listy z Londynu utrzymują, że przewodca opozycji bardziej chorował z powodu wielkich kłopotów finansowych niż z powodu ataku cholerycznego. Mówią, że ma on ogromne długi; przyjaciel jego p. Bright pożyczyl mu znaczną sumę pieniędzy, chcąc mu dopomóc do przebycia epoki wyborów i otrzymania posady pierwszego ministra. Najlepszym jest to, jeżeli nie przesadzają, że p. Gladstone wybrał sobie za szczególne zadanie kwestję finansową dla stoczenia walki przed wyborcami z ministerstwem Disraeliego. (La Fr.)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego. Paryż, 23 września.

Giełda i wypadki w Hiszpanji. — Mowa króla pruskiego. — List Mazziniego do polaków. — Książę Wład. Czartoryski. — Giller.

Najbardziej nerwowa kobieta jest mniej wrażliwą niż giełda. Wszystko drażni tę ostatnią, wszystko nabawia ją spleen; najmniejsze wydarzenie wtrąca ją w katalepsję. W obec nas dokonywa się jedno z tych przesileń, którym nie można zaradzić i które pozostawia należy ich własnemu losowi. Wczoraj wielki popłoch wywołały na giełdzie wiadomości z Hiszpanji. I jakież to wiadomości? *Monitor* zaprzecza widzeniu się cesarza Napoleona z królową hiszpańską w tych wyrazach: „Łatwo zrozumieć, że wypadki zaszły w Hiszpanji przeszkodziły temu.” Za pierwszym wrażeniem, jakie wiadomość ta wywarła, renta spadła na 68 fran. 80. Nabywców jest bardzo mało. Następnie otrzymano wiadomość, że królowa nie może wrócić do Madrytu, i renta spadła znowu na 68 fran. 60. Na wiadomość zaś, że wojska w Kadyksie przystąpiły do *pronunciamento* na korzyść powstania, renta spada na 68 fran. 50, a gdy dowiedziano się, że flota oświadczyła się za powstań-

cam, renta stanca na 68 fran. 30. Cóż będzie jutro? Mówią o dynastji orleańskiej, o polityce pruskiej zależącej na zatrzymywaniu francuzów w Rzymie, ażeby załatwić się z nimi przed Renem... Mowa miana przez króla pruskiego w Hamburgu, została dobrze przyjęta przez opinię publiczną; jest to antidotum wypadków w Hiszpanji.

Józef Mazzini wystósował list do polaków. Żałuję, że nie mogę przytoczyć go *in extenso*, gdyż rozmiary korespondencji nie pozwalają na to. Głośny ten agitator oświadcza się na korzyść słowian i chrześcian tureckich i gani polaków, którzy wstępują do służby tureckiej dla dania poparcia „półksiężycom przeciw krzyżowi, nieruchomości przeciw postępowi i t. d.” Mazzini robi zaprawdę zbyt wielki zaszczyt polakom, pisząc do nich; popełnia on ten błąd, iż bierze ich za ludzi politycznych, podczas gdy są oni tylko najemnikami, którzy służą każdej bez wyjątku sprawie, byle im zapłacono za to: wszystko im jedno, czy są oni na żołdzie papieża lub Garibaldeg, zmarłego cesarza Maksymiljana lub Juareza, sultana lub Obrenowiczów.

Książę Wład. Czartoryski został zawiadomiony urzędowo, iż cesarz austriacki nie przyjmie go podczas swego pobytu w Galicji i że nie przyjmie również żadnej petycji.

Otrzymałem w tej chwili nową pracę pióra A. Gillera, pod tytułem: „Dwie chwile istnienia rządu narodowego” (czyli mistyfikującego). Poważa się on na to, iż pochwała zamach wymierzony przeciw Jenerał-Feldmarszałkowi Hrabemu Bergowi, i powiada, że ubolewa jedynie, iż „zamach ten nie powiódł się.” Dalej Giller podaje życiorys Jana Wernickiego, którego nazywa „lichwiarzem i szpiegiem”. Na 50 biografij, jest 49 szpiegów lub uznanych przez Gillera za takich. Sam on tylko, Giller, jest człowiekiem uczciwym i najrozsądniejszym z polaków. X.

Kuchnia pochodna.

W dniu 31 sierpnia (12 września) r. b., JW. Hrabia Namiestnik raczył oglądać w b. zamku królewskim kuchnię ruchomą, przedstawioną sobie przez wynalazców pp. Kaczyńskiego i Paryczko, wyrobną w fabryce Roberta Bohte w Warszawie, a mającą służyć dla wygody armji, tak w obozie stojącej, a co więcej podczas pochodu, jak równie i w gospodarstwie rolnem znaleźć mającej liczne zastosowanie. Ponieważ obmyślony mechanizm i układ, odpowiedział zupełnie zadaniu dla którego jest przeznaczony, nie obojętnie będzie rzeczą poznać bliższe szczegóły tego pomysłu i aparatu, jego zasadę i użycie.

Jeszcze w roku 1864 jeden z wynalazców w mowie będącego aparatu, wpadł na myśl urządzenia drewnianego samowaru, który uzupełniwszy dodaniem przenośnego pieca na żelaznem dnie umocowanego, opatrzonego wypukłym krzyżowym rusztem i aparatem dym przetrwajającym, utworzył tym sposobem przyrząd do gotowania, z niepraktykowaną dotąd oszczędnością paliwa.

Samowar taki, czyli faska drewniana w ten sposób przygotowana, wiekiem hermetycznie zamykana, na wózku pomieszczona, zastosowana została przez wynalazców do gotowania żywności dla wojska, i z rozkazu JW. Namiestnika, Królestwa poddana próbie pod osobistym nadzorem dowódcy litewskiego pułku lejbgwardji, jenerał-majora Kataleja, który pojąwszy całą doniosłość przedsięwzięcia, przejęty troskliwością o wygody żołnierzy, uwzględnił niedostatek tego pierwotnego aparatu, zachęcając wynalazców do wytrwania i udoskonalenia przyrządu. Jakoż przy próbie okazało się, że zupa w tym przyrządzie gotowała się na wierzchu, a na spodzie pozostały na wpół surowe groch i kapusta, kasza spaliła się przy piecu, kiedy przy obwodzie pozostała niewygotowana, potrawa nabierała smaku drzewa, i czerniała od sadzy.

Wynalazcy zachęciwszy dobrą radą i poparciem ministra wojny, któremu przedmiot ten był przedstawiany, starali się przyrząd swój udoskonalić, i czego rzeczywiście dosięgli dodaniem kotła roboczego, gotującego strawę we wrzącej kąpieli wodnej i przez urządzenie stożkowych ognisk, produkujących silny ogień w małej stosunkowo przestrzeni, i trawiących nawet bez pomocy wysokiego komina każde paliwo, z oszczędnością do 75 procentów ilości tegoż potrzebnej, dla otrzymania tego samego skutku w zwyczajnych ogniskach.

Tak udoskonalona terazniejsza kuchnia pochodna składa się właściwie z dwóch aparatów na wozie umieszczonych, z których większy w środku woza na drągach dębowych zawieszony mieści 20 wiader zupy i 6 wiader wody wrzącej, mniejszy zaś w tyle woza na przedłużeniu drągów ustawiony obejmuje 5 wiader kaszy i 2 wiadra wody wrzącej. Dwie drewniane skrzynie również na wozie pomieszczone, których o-

twierane wieka służą za stoły kuchenne, mieszczą zapas potrzebnego paliwa i spiżarnianych artykułów żywności.

Cały wóz kuchenny z aparatami waży 80 pudów, który parą koni może być transportowany. Same aparaty są nadzwyczaj prostego układu, każdy z nich stanowi faska drewniana żelaznemi obręczami okuta, przykryta wiekiem z kłapami otwierającemi się na zawiasach, i hermetycznie zamknięta zapomocą szrubowych klamer. Faskę taką wypełnia kocioł miedziany cynowany, zewnątrz obsyty wojłokiem dla utrzymania ciepła, w dnie zaś mieści się palenisko ze słoikowym rusztem. Dla zapobieżenia przypaleniu się potraw wewnątrz aparatu, znajduje się umieszczony drugi kocioł miedziany cynowany, otaczający piec swoją środkową tubą i zostawiający w około odpowiedni przestrzeń dla pomieszczenia wody wrzącej i pary. Tym sposobem strawa gotuje się w kąpieli wodnej parowej, a woda wrząca odpuszczać się może u spodu umieszczonym kranem. Kłapa bezpieczeństwa i talerz umieszczony pod paleniskiem, zabezpieczają od wypadku ze zbyt częstego prężenia pary i zapuszczenia ognia, wyniknąć mogącego. Opisany aparat służyć może dla 200 ludzi, dozwala gotowania w drodze podczas transportowania i potrzebuje 5 do 6 godzin czasu na przygotowanie obiadu, dając potrawy zdrowe, smaczne i pożywne. Koszt budowy wynosi obecnie rsr. 700, który bezwątpienia znacznie się obniży, wrazie obstalowania większej ilości.

W ten sposób urządzony i ulepszony aparat z polecenia ministra wojny, poddawany był nowej próbie przez specjalną delegację, w tym celu wyznaczoną, składającą się z jenerała Kataleja, jenerała Bogolubowa i pułkownika W. Nikiforowa, i za wprowadzeniem którego to przyrządu w użycie, bezwątpienia przyniesie tenże znakomite usługi.

Inżynier A. Grotowski.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* (Skład i abonament nut Józefa Zweigbauma przy ulicy Miodowej Nr. 482). Po raz pierwszy w Warszawie otwarty został wyłączny skład i abonament nut, w powyżej wskazanym miejscu p. Józ. Zweigbauma, który wyłącznie oddawszy się temu fachowi i zapatrywając swój abonament w wszelkie utwory klasyczne i salonowe, będzie mógł zaspakajać wszelkie wymagania publiczności. Program bliższych warunków otrzymać można bezpłatnie w powyższym składzie. Warunki abonamentu są następujące: *Bez premium* miesięcznie kop. 75, kwartalnie rs. 2, półrocznie rs. 3 k. 50, rocznie rs. 6 k. 50. *Z premium* kwartalnie rs. 4, premium nuty za rs. 2 k. 25; półrocznie rs. 7, premium nuty za rs. 4 k. 50; rocznie rs. 12, premium nuty za rs. 8.

Warszawa. dnia 18 (30) Września.

Kalendarz.

We czwartek, 19 września (1 października), — św. Remigjusza bisk. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 1; zach. o godz. 5 min. 37.

W piątek, 20 września (2 października), — św. Aniołów Stróżów. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 3; zach. o godz. 5 min. 35.

Stan pogody

Dziś z rana + 8° 8, R. o godz. 6 z rana. o godz. 4 popoł.
Wczoraj. 747.1 747.0
Barometr w milimetrach. + 10° 2 + 15° 4
Termometr Reaum. nappogodny nappogodny
Stan nieba. nappogodny nappogodny

Największe ciepło + 16° 4, R. Najmniejsze ciepło + 9° 9 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 4

Widowiska

TEATR WIELKI. — *Dziś*, we środę, balet w 3 aktach a 7 obrazach, *Hrabina d'Egmont*. — Osoby: Hrabina d'Egmont — panna *Couqui*; Hrabia d'Egmont jej mąż — p. *Popiel*; Gabriel, uczeń rzeźbiarza — p. *Rządca*; Zefiryna szwaczka — panna *Piotrowska*; Duberval, nauczyciel tańca — p. *Puchalski*; Gross rzeźbiarz — p. *Mara*; Książę de Richelieu, ojciec hrabiny — p. *Kwiatkowski*; Książę de Bussy — p. *Owerto*; Margrabia de Tavenne — p. *Przedpelski*; Toucout — panna *Lambelet*, Dubois — pani *Lesiewska*, Pompadour — panna *Fabjanska*, — (wszystkie 3, przyjaźnielki hrabiny); Justyna pokojówka hrabiny — pani *Rzewuska*; Pipo chłopiec — p. *Chronowski*. — *Tańce*: Grupy i tańce; Pas de deux, Pas de neuf; Menuet, Oświadczyń w tańcu, Galop. — *Jutro*, we czwartek, balet *Gizella* czyli *Willidy*. — *Wczoraj*, we

wtorek, dawano operę komyczną *Śpiewka Pana Fortunata*; balet *Wesele w Ojcowie*, było osób 238.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, we środę, komedia ze śpiewkami w 1 akcie, *Fortepian Berty*. — Osoby: Frank — p. *Swieszewski*; Berta de Beaumont — pani *Bałałowicz*; Julia, jej pokojówka — panna *Urbanowicz*; Służący — p. *Adler*; — komedia w 1 akcie, *Doktor Robin*. — Osoby: Dawid Garrik — p. *Królikowski*; Jakson bogaty przedsiębiorca — p. *Grzywiński*; Arthur Mallam adwokat — p. *Piasecki*; Marja córka Jaksona — panna *Łapińska*; Judyta ochmistrzyni Marji — panna *Bondasiewicz*; Służący — p. *Adler*; — komedia ze śpiewkami w 1 akcie, *Piękność uderzająca*. — Osoby: Beauresson, kapitalista — p. *Damse*; Aniela jego żona — panna *Figarska*; Coradin lokaj — p. *Chomiński*; Sylwia pokojówka — panna *Szczebrowska*.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyżmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

TEATR RAPPO (na rogu ulic Hrabiego Berga i Włodzimierskiej). — *Dziś i codziennie*, *Wielkie przedstawienie* towarzystwa artystów i artystek pod dyrekcją Fr. Rappo. — *Zacznie się* o godzinie 7 1/2. — *Wczoraj*, było osób 228.

CASINO FRANCUZKIE (przy ulicy Ś-to - Krzyżkiej). — *Dziś ostatnie* Przedstawienie towarzystwa wiedeńskich śpiewaków i artystów dramatycznych, pod dyrekcją pani Lucatschy. — *Początek* o godzinie 7 1/2.

W TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, przedstawienia trupy pod dyrekcją p. Russanowskiego. — *Początek* o godzinie 7 1/2. — Cena wejścia kop. 10.

W B. ALKAZARZE (przy ulicy Królewskiej w domu Grodzkiego). — *Dziś i codziennie*, przedstawienie trupy śpiewaków niemieckich, pod dyrekcją p. Plambecka. — *Początek* o godzinie 7-ej.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskimi, dawniej Ohma), — otwarty *codziennie*.

* Przyjechali do Warszawy: fligel-adjutant króla pruskiego *Schweinitz*; z zagranicy; jenerał-lejtnant *Zimmerman*, z Aleksandrowa; biskup uniacki *Kuziemski*, z Chołma; — wyjechali: jenerał-majorowie: *Zeime*, baron *Delingshausen*, tajny radca *Zdekauer* i rzeczywisty radca stanu *Szczurowski*, do Petersburga.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 590, wyjechało osób 591; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 178, wyjechało osób 279; — koleją żelazną warsz.-teresp. przyjechało osób 210, wyjechało osób 219; — statkami parowymi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — w ogóle przyjechało osób 641, w tej liczbie z zagranicy 34, wyjechało osób 871, w tej liczbie za granicę 61.

Dnia 17 (29) b. m. i roku, chorych w 8 miu cywilnych szpitalach: przybyło 68, wyzdrowiało 96, umarło 9, pozostało 1754 (mężczyzn 823, kobiet 931), z nich w szpitalu starozakonnym mężczyzna 175, kobiet 177.

Ceny targowe.

dnia 17 (29) Września 1868 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czwartek		Korzec od — do	
	rsr. kop.		ruble sr. i kopiejki	
Pszenvica	12	—	6 45	7 50
Żyto	3	88	5 45	5 55
Jęczmień	—	—	—	—
Owies	5	4	3	3 15
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle	2	16	1 20	1 35

Pod siana od kop. 35 — 40 Pod słomy od kop. 24 — 27.
Dowozy: Pszenicy 229; Żyta 343; Jęczmienia —;
Owsa 343 czwartki.

KURSA TELEGRAFICZNE. AGENCYJA RUDOLFA OKUNIA Petersburg, dnia 17 (29) Września 1868 r.

	za rrs	3 1/2	33
Weksle na Londyn 3 mies.			
" Hamburg "			161 1/2
" Amsterdam "			34 1/2
" Paryż.			—
Berlin 15 dni za 100 R.			—
6-ta Potyczka Stieglitz.			—
0-ma "			—
7-ma " Rothschilda.			135 1/2
1-za " Premjowa z r. 1863.			132 1/2
2-za " " z r. 1866.			86 1/2
50% Bilety Bankowe.			122
Akcje w-go Tow. drog. za 100 R.			—
Obligacje " Warsz. Terepolskiej.			93
Akcje drogi żelaz. " "			—
6% Metaniki " Kapon z Lutego			—
4% " " z Sierpna			—
imperialny Dyskonto			6 5/8

время за исключением табельных и праздничных дней.

Г. Владиславовъ, Сентября 12 дня 1868 г.
и. Д. Начальника Уезда, (.....).

N. D. 5759. Магистратъ Губернскаго Города Калиша.

Симъ во всеобщее свѣдѣніе объявляетъ, что 26 Сентября (8 Октября) с. г. въ 12 часовъ утра въ присутствіи сего Магистрата, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ деклараций, на отдачу, въ аренду дохода съ убога скота въ городской скотобойни съ 1 Января 1869 по то же число 1870 г. начиная отъ суммы 4,823 руб. 75 коп. Къ объявлению должна быть приложена квитанція казенной или городской кассы на представленный залогъ въ количествѣ 483 руб.

Торговые кондиціи могутъ быть пересматриваемы въ Магистратъ въ служебное время.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія отъ 27 Августа с. г. за N. 6636 симъ объявляю, что обязываюсь взять аренду дохода съ убога скота въ Калишской городской бойни съ 1 Января 1869 по то же число 1870 г. за сумму р. ... коп. ... (прописью р. ... коп. ...) подвергая себя заключающимся въ торговыхъ кондиціяхъ, каковыя мнѣ хорошо известны. Квитанцію выданную мнѣ NN. казначействомъ на представленный залогъ прилагаю и за получениемъ оной въ слѣдующіе дни торги не останутся за мною, лично явлюсь или о высылкѣ на мой счетъ въ NN. по почтѣ прошу).

Постоянное мое жительство въ NN. писалъ въ NN. числа мѣсяца, года.

(Подписать имя и фамилию).

Г. Калишъ, 27 Августа 1868 года.

Президентъ, (.....).

N. D. 6004. Магистратъ Города Домбъ.

Такъ какъ публичные торги назначенныя на 9 (21) Сентября с. г. не состоялись, то Магистратъ г. Домбъ симъ объявляетъ, что въ Канцеляріи оного 2 (14) Октября 1868 г. въ 11 часовъ утра, будутъ производиться изустные публичные торги, отъ суммы 401 рубль, на отдачу въ одногодичное арендное содержание дохода съ убога скота, начиная съ 1 Января 1869 г.

Желающие приступить къ торгамъ обязаны явиться въ означенный срокъ, и внести залогъ въ количествѣ 40 руб. 10 коп., который неустойчивъ при торгахъ, тотчасъ будетъ возвращенъ а за кимъ останутся торги удержанъ, съ обязанностью пополнить оный до 1/2 части предложенной на торгахъ суммы.

Г. Домбъ, Сентября 9 дня 1868 г.

Бургомистръ города Домбъ, Едыньскій.

N. D. 6080. Замостскій Городовой Магистратъ.

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи Замостскаго Городоваго Магистрата 23 Октября (4 Ноября) с. г. въ 11 часовъ утра до 5 часовъ по полудни, подъ председательствомъ Помощника Замостскаго Уезднаго Управленія по хозяйственно административнымъ дѣламъ, будутъ производиться публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, написанныхъ поименно составленной формѣ, на отдачу въ трехлѣтне 1869/71 т. е. съ 1 (13) Января 1869 по такое же число 1872 г. арендное содержание дохода Замостской Городовой кассы съ убога скота отъ годичной суммы 1,615 р. с. съ добавкою (in plus). Желающие участвовать на торгахъ должны представить предварительный залогъ составляющій 1/10 часть выше указанной суммы. Прочія же условія къ торгамъ, можно видѣть въ Управленіи здѣшняго Магистрата ежедневно за исключениемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Замостскаго Городоваго Магистрата отъ 13 (25) Сентября с. г. за N. 2696, симъ объявляю, что желаю взять въ арендное содержание доходъ Замостской Городовой кассы съ убога скота на 3 года 1869/71 а именно съ 1 (13) Января 1869 по 31 Декабря (12 Января) 1871/2, за годичную сумму (написать цифрами и прописью) подвергаясь всѣмъ безъ условія торговымъ кондиціямъ, квитанцію такого то казначейства въ принятіи залога (сколько) при семъ прилагаю, съ тѣмъ, что въ случаѣ неостатковъ за мною торговъ, залогъ этотъ получу лично, или желаю высылки оного въ N. постоянное мое жительство въ N., писано въ N. числа N. 1868 г., подписать имя и фамилию.

Г. Замостъ, 13 (25) Сентября 1868 г.
за Бургомистра, Шанайца.

N. D. 6076. Райгородское Лѣсное Управленіе.

Объявляетъ, что на основаніи предпи-

санія Ломжинскаго Губернскаго Правленія отъ 22 Августа с. г. за N. 3048 въ числѣ 16 (28) Октября с. г. будутъ производиться четвертые торги на продажу лѣса съ лѣсоустьемъ Пржитульскихъ лѣсовъ означенныхъ: Лѣсоустья N. 9 въ участкѣ Жербры въ 755 руб. 97 1/2 коп.; лѣсоустья N. 9 въ участкѣ Пржитулы въ 174 руб. 63 1/2 к. съ соблюденіемъ слѣдующихъ условій: торги начнутся отъ вышесказанныхъ суммъ. Всякій желающій принять участіе въ сихъ торгахъ, долженъ представить залогъ 1/10 части суммы на означенной для каждого отдѣльно лѣсоустья, рубка и вывозка лѣса дозволены будутъ покупателямъ въ обоихъ лѣсоустьяхъ по 19 (31) Марта 1869 г. отступившимъ отъ торговъ залоги, будутъ возвращены за кѣмъ же торги останутся тотъ долженъ представить залогъ увеличенный до 1/10 части возвышенной на торгахъ суммы, а равно улатить половину той же окончательной цѣны.

Прочія условія можно узнать въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ дер. Рудъ дер. Руда, Сентября 10 дня 1868 года. Старшій Надлѣсничій, (.....).

N. D. 5927. Лазновское Лѣсное Управленіе.

Объявляетъ, что на основаніи предписанія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 8 Августа с. г. за N. 24679/11987 производиться будутъ въ Лазновскомъ Лѣсномъ Управленіи въ деревнѣ Вюнчинъ 3 (15) Октября с. г., начиная съ 11 часовъ утра, публичные торги на продажу изъ Лазновскаго Лѣснаго Управленія испорченныхъ съ усыхающими верхинами дубовъ и лѣса усыхающаго на корнѣ, начиная торги съ одной суммы повышеванной до 20%, по каждому участку отдѣльно а именно:

1. По дачѣ Вюнчинъ, съ 1,000 руб. 24 к. с.
2. По дачѣ Вуды съ 695 руб. 37 к. с.
3. По дачѣ Крашевъ съ 132 руб. 58 к. с.
4. По дачѣ Борово съ 171 руб. 51 к. с.

Лица желающіе участвовать въ сихъ торгахъ обязаны явиться въ означенный выше срокъ въ Лѣсное Управленіе, съ залогомъ 1/10 часть суммы установленной къ торгамъ.

Подробныя условія настоящей продажи, могутъ быть пересматриваемы ежедневно въ Лазновскомъ Лѣсномъ Управленіи въ служебное время.

Подаетъ до wiadomości, że z mocy reskryptu Zarządu Finansowego w Królestwie Polskim z dnia 8 Sierpnia r. b. Nr. 24679 i 11987, odbywać się będzie w Urzędzie Lęsnym Łaznow, we wsi Wiączyń w dniu 3 (15) Października r. b. od godziny 11 z rana ogłosza in plus licytacja na sprzedaż z leśnictwa Łaznow murzawy i usychającymi wierzchołkami dębów i drzewa na pniu uschłego, poczynając licytację od sumy szacunkowej z dodaniem 20%, pojedynczo obiegami, a mianowicie:

1. Z Obrębu Wiączyń, od sumy rsr. 1,000 kop. 24.
2. Z Obrębu Budy, od sumy rsr. 695 kop. 37.
3. Z Obrębu Kraszew, od sumy rsr. 132 kop. 58.
4. Z Obrębu Boro, od sumy rsr. 171 kop. 51.

Chęć mający kupna, winni się zgłosić w czasie i miejscu powyżej oznaczonym, zaopatrując się w wadium wyrównujące 1/10 części sumy do licytacji ustanowionej.

Blizsze warunki tej sprzedaży, mogą być przejrane codziennie w Urzędzie Lęsnym w godzinach biurowych.

Wюнчинъ, Сентября 3 (15) дня 1868 г.
Старшій Надлѣсничій, Висневскій.

N. D. 6043. Rada Szczęgółowa Opiekuncka Szpitala Dzieciątka Jezus.

Podaje do wiadomości, że w dniu 30 Września (12 Października) r. b. o godzinie 11-ej rano w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus przed delegowanymi Członkami Rady Szczęgółowej tegoż Szpitala, odbędzie się ogłosza in plus licytacja na sprzedaż starej użytej bielizny i podzieży szpitalnej, tudzież efektów w zmarłych w szpitalu pozostałych, w ilościach i od cen a mianowicie:

1. Bielizny użytej około pud. 41, ogółem od ceny rs. 20 k. 75.
2. Odzieży sukiennej około pud. 54, ogółem od ceny rs. 54 kop. 75.
3. Odzieży letniej około pud. 39, ogółem od ceny rs. 29 k. 25.
4. Odzieży watowej około pud. 36, ogółem od ceny rs. 36 kop. 25.
5. Płaszczów i salop podszytych futrem i nie podszytych około sztuk 22, ogółem od ceny rs. 20 kop. 30.
6. Kożuchów i kożuszków około sztuk 52, ogółem od ceny rs. 26.
7. Czapki około pudów 2, ogółem od ceny rs. 1 k. 20.

8. Butów i różnego obuwia skórzanego około pudów 17, ogółem od ceny rs. 8 k. 90.

9. Szlafroków sukiennych użytych około sztuk 14, ogółem od ceny rs. 4 k. 90.

10. Szlafroków letnich około sztuk 27, ogółem od ceny rs. 1 k. 35.

11. Ceraty około pudów 4, ogółem od ceny kop. 40.

Blizsze warunki tej licytacji, tudzież same przedmioty, przejrane być mogą w szpitalu kaszdodziennie z wyjątkiem świąt.

w zast. Predującego,

Członek Rady,

Rada Kolegjalny, Rogoziński.

Pomocnik Nadzorca, Szpitala, Mucharski.

N. D. 6066. Komisarz Administracyjny Cyrkulów 3 i 11 Miasta Warszawy.

Na mocy rozporządzenia Magistratu z d. 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b. za Nr. 21943/1186 odbędzie się w dalszym ciągu d. 30 Września (12 Października) r. b. o godzinie 11 przed południem, licytacja in plus na sprzedaż (za gotówkę zaraz płacić się mające pieniądze), altany blaszane żelazną kryte, przy ujeżdżalni w Saskim Ogrodzie po Hanussach pozostałej, na rzecz poszukiwanych należności miejskich, a to od zniszczonej powtórnie ceny 1/2 części, to jest od sumy rs. 500 (z warunkiem oczyszczenia ściany ujeżdżalni, do której altana przystyka, oraz na sprzedaż 5 przęseł lanych, żelaznych sztachet, oszacowanych na rs. 15).

Wzywam więc chęć kupna mających o zgłoszenie się w tym celu na grunt w czasie wyżej wzmiarkowanym.

Warszawa d. 16 (28) Września 1868 r.

Asesor Kolegjalny, Brodzki.

N. D. 6067.

Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1347 lit. d. zamieszkały, jako obrońca: 1. Eudoxyi Petrów pańny pełnoletniej, w Warszawie pod Nr. 1527; 2. Marii z Petrówów Ksiri, Piotra Ksiri Warszawa plac Adjutanta, Sztaba kapitana wojsk Cesarzsko-Ruskich małżonki, w asystencji tegoż swego męża czyniącej czyli obojga małżonków Ksiri, w Warszawie pod Nr. 418; 3. Heleny z Petrówów Chlebniów Konstantego Chlebniów Jenerała wojsk Cesarzsko-Ruskich i Gubernatora Cywilnego Kieleckiego małżonki, w asystencji tegoż męża swego czyniącej, czyli obojga małżonków Chlebniów, w mieście Kieleckim; i 4. Bazylego Petrów, obywatela we wsi Dziękach, okręgu Staszowskiem zamieszkałych, wiadomo czyni i ogłasza: że wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie na dniu 21 Marca (2 Kwietnia) 1868 r. zapadłym między wyżej wyrażonymi osobami, jako powodami, z jednej, a 1-o Aleksandra z Pogodinów Petrów, po Aleksandrze Petrów Rzeczywistym Radey Stanu pozostałą wdową, w imieniu własnem, oraz w imieniu i na rzecz nieletniego syna swego Aleksandra Petrów, jako jego główną opiekunką czyniącą, w Warszawie pod Nr. 1527 i Aleksandra Kruze Prezesem Banku Polskiego, przydanym opiekunem nieletniego Aleksandra Petrów, na rzecz tegoż czyniących, w Warszawie pod Nr. 142/3 mieszkających, jako pozwanymi, z drugiej strony, nakazany został dział majątku, po niegdy Aleksandrze Petrów, pozostałego, a do dania opinii, czyli nieruchomości spadkowa w Warszawie pod Nr. 1527 położona, dogodnie w naturze podzielić się da, biegli w osobach Henryka Muklanowicza, Sylwestra Filipowskiego i Szymona Stachorskiego, mianowani, w razie zaś uznanej niepodzielności, oszacowanie i sprzedaż takowej nieruchomości przez publiczną licytację postanowioną, do odebrania wreszcie od biegłych przysięgi, odbycia sprzedaży, i kierownictwa czynnościami działowemi, Sędzią z grona Trybunału delegowany został. — Wyznaczeni tym wyrokiem biegli, po wykonaniu w d. 12 (24) Kwietnia 1868 r. przysięgi, na wierne dopilnowanie poruczonej im czynności, rozpoczęli takową w d. 13 (25) Kwietnia 1868 r. a ukończyli w d. 6 (18) Maja t. r. z tym rezultatem: że zaopiniowali, iż nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1527 położona, dogodnie w naturze podzieloną być nie może, szacunek zaś jej wykazali i ustanowili na rs. 22,560 kop. 74. Następnym wyrokiem daty 6 (18) Czerwca 1868 r. Trybunał Cywilny w Warszawie, wzmiarkowane dzieło wyznaczonych biegłych, obejmujące opinię o niepodzielności i ustanawiające szacunek nieruchomości Nr. 1527 potwierdził, a strony celem odbycia sprzedaży tej nieruchomości, przed delegowanego z grona swego Sędziego, odesłał.

W skutku więc powyż powołanych wyroków, sprzedana zostanie w drodze działów.

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Chmielnej pod Nr. 1527 położona, którą składają: a) Dom frontowy o parterze i dwóch piętach; b) Ofcyna parterowa; c) Ofcyna druga; d) Ofcyna trzecia; e) Komórki; f) Pompa; i g) Grunt emphyteutyyczny łokci kw. 4620.

Obszerniejsze opisanie znajduje się w takcie przez biegłych sporządzonej, a w d. 10 (22) Maja 1868 r. w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie wydzielu V złożonej.

Po odbyciu w d. 11 (23) Września 1868 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia, oznaczony został na d. 24 Października (5 Listopada) 1868 r., godzinie 9 3/4, z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod liczbą 549 w wydzielu IV przed W. Aleksym Brzezińskim Sędzią delegowanym.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 22,560 kop. 74 jako szacunku przez biegłych wynalezionej.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, przejrzyć można w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie pod liczbą 549 wydzielu IV i u podpisanego Obrońcy, sprzedaż popierającego w Warszawie pod Nr. 1347 litera d.

Warszawa d. 12 (24) Września 1868 r.

Antoni Wrotnowski

Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu.

N. D. 6091. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Podaje się do wiadomości, że na żądanie Antoniego Żołyńskiego, dzierżawcy dóbr Węgleszyna, tamże w Okręgu i Gubernji Kieleckiej zamieszkałego, który prawa swoje zbył Antoniemu Stępkowskiemu kupcowi w Warszawie pod Nr. 473 zamieszkałemu, obudwom zamieszkaniem prawne u Leona Romanowskiego, Patrona Trybunału w Radomiu, obrane mających; w poszukiwaniu sumy rsr. 3,750 z procentami i kosztami, aktem Piotra Wojciechowskiego Komornika przy Trybunale w Radomiu, z dnia 24 Października (5 Listopada) 1867 roku zajęta została na przymuszoną sprzedaż:

Hamernia pod Kozienicami.

z przyległościami w parafji, gminie, Okręgu i Powiecie Kozienickim, do Edwarda Wzdulskiego właściciela dóbr, w Warszawie pod Nr. 1266c zamieszkałego należąca, stykająca się z miastem Kozienic, od miasta Radomia 35 wiorst odległa, nad Wisłą o kilka wiorst, leżąca na gruncie emfiteutycznym, z przywilejem z dnia 22 Stycznia 1794 roku obejmującym wszędy i wzdłuż po łokci 40 z prawem wyrabiania w lasach dóbr Kozienic po 200 sędni drzewa sosnowego na węgle, corocznie, za opłatą r. 15 z prawem użycia wody i obowiązkiem reperowania grobli, przez dziedzica Kozienic, z wrębem do lasu Kozienic na opał, z pastwiskiem dla inwentarza i z możliwością otrzymania ogrodu na jarzyny. Za prawa te opłaca się czynsz roczny do Kasy dóbr Kozienic, w ilości rs. 75.

Hamernia składa się z domu mieszkalnego drewnianego, ogrodu owocowego, domu mieszkalnego drugiego i trzeciego, także drewnianych, stajnia z wozownią drewnianą, stodoła, węglarnia z żerdzi, budynek na gwoździarnię, most, pogródk, upust, buda, hamernia o trzech kominach z trzema piecami, z narzędziami i przyrządami, wszystko jest ogrodzone plotem lub sztachetami. Siłę do hamerni daje woda.

Hamernię całą miał w dzierżawie Berek Weksler, za czynsz roczny rsr. 450 i ciężary gruntowe; lecz prawa te przeznaczone zostały na Gerszona Glikmana, który Wekslerowi płaci rs. 900 rocznie. Podatki i ciężary gruntowe wynoszą rocznie rs. 131 k. 17.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Kozienicach Józefowi Brzozowskiemu, 21 Maja (2 Czerwca) 1868 r. i Wojtowi gminy Kozienic w Starej Wsi Franciszkowi Wołosz, oraz w tymże samym dniu wniesiony do księgi wieczystej Hamerni pod Kozienicami w Sądzie Pokoju w Kozienicach, a wpisany do księgi zaręszowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu 29 Maja (10 Czerwca) 1868 roku.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi w dniu 6 (18) Sierpnia 1868 r. o godzinie 10 rano na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Obszerniejszy opis nieruchomości i warunki sprzedaży, będą do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału i u Leona Romanowskiego Patrona w Radomiu urzędującego, sprzedaż popierającego.

Radom dnia 29 Maja (10 Czerwca) 1868 r.

Szczuka.

Jako kopia tego obwieszczenia wywieszona została w dniu 31 Maja (12 Czerwca) 1868 r. w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego, poświadczam.

Radom d. 31 Maja (12 Czerwca) 1868 r.

Szczuka.

Po odbyciu trzech publikacji warunków sprzedaży Hamerni pod Kozienicami, oznaczony został termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 8 (20) Października 1868 r. na godzinie 10 z rana. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,500, którą popierający sprzedaż ofiaruje.

Radom dnia 4 (16) Września 1868 roku.

Szczuka.